

РЕШЕНИЕ

№ 5469

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6423** по описа за **2020** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение №74691 от 22.04.2020г. по НАХД № 13993/2019г. на СРС, НО, 129 състав е изменено Наказателно постановление (НП) №НЯСС-141 от 06.08.2019г., издадено от зам. председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 190а, ал.2 вр. чл.190а, ал.1, т.3 от Закона за водите, на основание чл. 201, ал.12 вр. чл.200, ал.1 т.39 и ал.4 от ЗВ наложеното на [фирма] с ЕИК[ЕИК] административно наказание – „имуществена санкция“ е намалено относно размера от 10000 лева на 1000 лв.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от [фирма] с оплаквания за неправилност поради нарушения на закона и процесуалните правила. Моли НП да бъде отменено изцяло.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от зам. председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор с оплаквания за неправилност поради нарушения на закона и процесуалните правила. Моли НП да бъде оставено в сила

В съдебно заседание касаторът - Зам. председателя на Държавна агенция, чрез юрк. П. поддържа касационната жалба. Оспорва Касационнат жалба на дружеството. Моли

решението на СРС да се отмени и да се постанови друго, с което да се потвърди НП. Ответникът – ДАМТН, и касатор по касационната жалба на дружеството, редовно уведомен не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 03.04.2019г. била извършена проверка на язовир „Ф.“, находящ се в землището на кв.С., [населено място], собственост на [фирма]. Резултатите от проверката били отразени в протокол №02-01-1/03.04.2019г. В хода на проверката било установено, че не бил монтиран капак разпределителната шахта на основния изпускател за предпазване от вредни метеорологични влияния и същата е пълна с тлакове и е наводнена. Последната дейтелност представлява неизпълнение на задължителните предписания дадени на [фирма] с констативен протокол №02-01-21/06.11.2018г. на Главна Дирекция “Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ – да се почисти и възстанови капака на разпределителната шахта на основния изпускател със срок за изпълнение до 04.12.2018г.

При така установената фактическа обстановка, бил издаден АУАН №02-011/17.05.2019г., като установената дейтелност била квалифицирана, като извършено нарушение по чл.190а, ал.1, т.3 вр. чл. 190а, ал.2 от Закона за водите. Въз основа на него било издадено и обжалваното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Въззивният съд правилно е установил, че е осъществена състава на нарушението по чл.190а, ал.1, т.3 вр. чл. 190а, ал.2 от Закона за водите. Налице е надлежно издадено предписание, по чл.190а, ал.1, т.3 от Закона за водите, с посочен срок за изпълнение, надлежно връчено на представител на собственика на процесния язовир, със срок за изпълнение до 04.12.2018г. В хода на последвала проверка, касаеща изпълнението на даденото предписание, безспорно е установено, че последното предписание не е изпълнено - „не бил монтиран капак разпределителната шахта на основния изпускател за предпазване от вредни метеорологични влияния и същата е пълна с тлакове и е наводнена.“ Последната дейтелност представлява неизпълнение на задължителните предписания дадени на [фирма] с констативен протокол №02-01-21/06.11.2018г. на Главна Дирекция “Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ – да се почисти и възстанови капака на разпределителната шахта на основния изпускател и реализира елементите на състава на нормата на чл. 190а,

ал.2 от Закона за водите.

Размерът на санкцията е определена в предвидения от закона размер, като настоящият съдебен състав изцяло споделя доводите на СРС, редуцирал размера на наказанието то 10 000лв. на 1000лв. Последният размер на наложеното наказание, съдът намира за законосъобразен и отговаря на целите заложи в чл. 12 от ЗАНН.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрисконсулта съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Поради това и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, съдът счита, че на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор следва да се присъди сумата от 100 лева представляващо юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №74691 от 22.04.2020г. по НАХД № 13993/2019г. на СРС, НО, 129 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.